

nogle, der holder sig inden for Christiansborgs tykke mure og tager udgangspunkt dér? For hr. Peter Skaarup gav sig jo ikke tid, som Dansk Folkeparti jo ofte ikke gør, til at komme ud og røre ved tingene, komme ud og opleve, hvad der rent faktisk sker. Så det dér med de tykke mure er måske i virkeligheden begrænsningen på hr. Peter Skaarups opfattelse af, hvad der opleves af soldater på stedet om at gøre en forskel.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundgaard (S):

Jeg vil sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Ebbe Kalnæs i, at min oplevelse fra Kosovo også var en helt anden oplevelse end den, hr. Peter Skaarup har læst i en avis.

Min oplevelse var, at soldaterne dernede godt var klar over, at det var en kæmpe stor opgave, at de syntes, det var hårdt at være derne, men at de også gerne ville være med til at gøre en forskel. De ville gerne være med til at sikre et Kosovo, hvor de fordrevne kunne vende hjem igen til deres hjem.

Så min oplevelse var bestemt, at soldaterne dernede var klar over, at det var en stor opgave, men de ville gerne løse opgaven, og de mente godt, at de kunne løse den. Men jeg kan forstå, at hr. Peter Skaarup har læst noget andet i avisen. Man kan så ærgre sig over, at han ikke var med og talte med soldaterne dernede.

Jeg mødte også civilbefolkningen, som bestemt var glad for, at KFOR var der. De roste KFOR for det, de gjorde, nemlig at de prøvede på at skabe et Kosovo, hvor man igen kan leve i fredelig sameksistens.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Anders Mølgaard som ordfører.

Anders Mølgaard (V):

På mange måder er temaet for denne forespørgselsdebat symptomatisk for den tid, vi lever i. CNN-effekten og fravær af samme har fået store både praktiske og mentale konsekvenser for vurderingen af udenrigs- og sikkerhedspolitiske forhold: Ubønhørlige krav om hurtige og derfor også ofte lette løsninger uden den nødvendige refleksion og historiske perspektivering. Flygtighed i stedet for den nødvendige vedholdenhed.

Eftertidens dom vil derfor også blive lige så ubønhørlig. Måske har vi allerede glemt det. Glem, at det faktisk kun er 550-600 døgn siden, vi hver dag over aftenkaffen i tv kunne se hund-

redtusindvis af kosovoalbanere blive terroriseret og drevet ud af deres land som en flok kvæg. Længere er det faktisk ikke siden, vi dagligt var vidne til en af de største tragedier i Europa siden Anden Verdenskrig.

Vendepunktet skete for kun 503 døgn siden, da de første kolonner fra KFOR-styrken rykkede ind i Kosovo, og i løbet af imponerende kort tid kunne de hundredtusinde af flygtninge vende hjem. Det er simpelt hen ikke muligt at overvurdere KFOR-styrkens betydning for den relative fred og stabilitet, der i dag hersker i Kosovo. Det er primært KFOR-styrkens fortjeneste.

Der er endog meget langt til en decideret normalisering af forholdene i Kosovo, men er det så overraskende, denne voldsomme forhistorie taget i betragtning? Og her tænker jeg ikke kun på begivenheder i 1999, men også perioden med kommunistiske regimer.

Men som Piet Hein sagde: Ting tager tid. Vi må have is i maven. De fleste er vel enige om, at det bliver nødvendigt med en stærk KFOR-styrke i Kosovo i adskillige år endnu for at sikre og stabilisere den smertefulde overgang til et civilt, demokratisk samfund.

Derfor er det heller ikke mindre farligt end at lege med ilden, når ordføreren for forespørgerne i medierne udtaler, at det er at smide milliarder af kroner ud af vinduet at have danske soldater stationeret i Kosovo. På trods af at det netop afviklede lokalvalg var en relativt stor succes for fredsprocessen, ville en direkte tilbagetrækning af KFOR i morgen efterlade Kosovo i det totale anarki, lovløshed og direkte opløsning. Dertil kommer, at det måske heller ikke ville være det absolut mest begavede signal, vi kunne sende til vore NATO-partnere og specielt til det i forvejen kritiske amerikanske senat.

Nej, det er vigtigt, at Danmark ikke stikker halen mellem benene i Kosovo, men løfter vores del af ansvaret, og i Venstre vil vi gerne udtrykke vor respekt og glæde over den store indsats, som tusinde af danske soldater allerede har ydet i KFOR-styrken. En indsats, som også registreres med taknemmelighed af den civile befolkning i den del af det nordlige Kosovo, hvor den danske styrke p.t. er deployeret.

Der er overhovedet intet overraskende i det, vil jeg sige til forespørgeren. Der er intet overraskende, for det er vel såre naturligt og menneskeligt forståeligt, at enkelte tjenestegørende soldater, herunder nogle af vores egne, fra tid til anden udtrykker aktuel frustration og elementer af desillusion over fremtidsmulighederne for